

MŪSŲ LIETUVA

NR 17 (191) XXV, 1973 M. BALANDŽIO - ABRIL 26 60 centavų
Rua Juatindiba, 20 - Caixa Postal 4421 - São Paulo, ESP. Telef.: 273 - 03-38

Plačiajame Pasaulyje

BRAZILIJA

Vien tik S. Paulo mieste ir aplinkiniuose keliuose švenčių metu užmušta 146 asmenys, o sužeistų 363. Į žuvusių skaičių įeina ir nužudytieji ir savižudžiai ir skenduoliai.

Ketvirtadienį (bal.26) Paragvajaus ir Brazilijos vyriausybės pasirašė sutartį drauge statyti ITAIPŪ užtvanką elektros energijai gaminti. Tai būsimi didžiausia jėgainė pasaulyje, kuri duosian. ti virš 10 milijonų kilovatų energijos.

Po Velykų pirmadienį prasidėjo S.P. avenidos Paulista didžiuliai pertvarkymo darbai. Avenida bus dviejų aukštų. Vienas aukštas bus tik greitajam automašinų susisiekimui. Viršutinis aukštas skirtas vietiniam eismui. Avenida dugne bus praveistas požeminis traukinys. Tie darbai turi būti atlikti per 500 dienų.

KOMUNISTINĖ VOKIETIJA

Rytiniame Berlyne nuo senų laikų yra Spandau didžiulis kalėjimas. Pasėnės, apleistas. Jame laikomas tik vienas kalinys, Hitlerio buvęs pavaduotojas R. Hess. Dėl jo vieno išlaikyt didžiulį pastatą, jį apšildyt ir aptarnaut reikalinga didelių išlaidų. Todėl Anglijos, Prancūzijos ir Amerikos vyriausybės jau seniai siūlo rusams kalinį Hess iškelti į kitą kalėjimą, kur visos tos išlaidos atpultų. Bet rusai nesutinka. Kodėl?

VATIKANAS

Šv. Tėvas Velykų pamoksle dar kartą labai jautriai kreipėsi į valstybių vadovus, prašydamas rimtai tartis ir susitarti dėl taikos Indokinijoje, Vidurio Rytuose ir Š. Airijoje. Ypač stipriai jis kalbėjo dėl Š. Airijoje siaučiančio katalikų ir protestantų civilinio karo. Tą karą jis pavadino ne tik žmonijos, bet ir krikščionių gėda.

ČILĖS VYSKUPAI

Velykų proga įspėjo krašto tikinčiuosius pagalvoti, kokios bus neapykantos, melo, neteisingumo vartojamos jėgos savo priešams nutildyti pasekmės. Neapykanta, melas ir jėga apvilia norinčius teisingumo bei ramybės piliečius ir gali išduoti krašto valdžią mažumai akieplėšų.

ČILĖ

Sostinėje Santiago buvo pastatyta teroristui Kubos Castro artimiausiam bendradarbiui Che Guevara paminklas, kokio jam dar nė pati Kuba nepastatė. Bet Velykų rytą pasigirdo mieste didelis sproginimas. Kažkas padėjo stiprią dinamito dozę ir nuėmė Guevaros galvą nuo pečių. Iki šiol policijai dar nepasisekė susekti, kas tai padarė.

JERUZALĖ

Apie 10 tūkstančių maldininkų iš viso pasaulio susirinko Jeruzalėn atšvęst Didžiosios Savaitės ir Velykų apeigas. Izraelio saugumas stipriai nors kukliai nežymiai dabojo, kad teroristai neužpuiltų, nemestų bombų.

SOVIETŲ RUSIJA

Kompartijos generalinis sekretorius Leonidas Brežnevas, kalbėdamas su jį aplankiusiais Amerikos senatoriais pasakė, kad jau nebetaikomas žydams išvažiavimo į Izraelį specialus mokestis, neva už gautą Rusijoje išmokslinimą. Iš tiesų tuo mokesčiu norėta sulaukyti žydus nuo emigracijos.

Tas įstatymas sukėlė didelį žydų ir jų draugų triukšmą pasaulyje, o Amerikos senatas pagrasino išleisti įstatymą, ir uždrausti sudaryti prekybos sutartį palankiausiomis Rusijai sąlygomis. To komunistiniai kapitalistai išsigando ir nusileido.

Rojuje kažkas rūgsta..

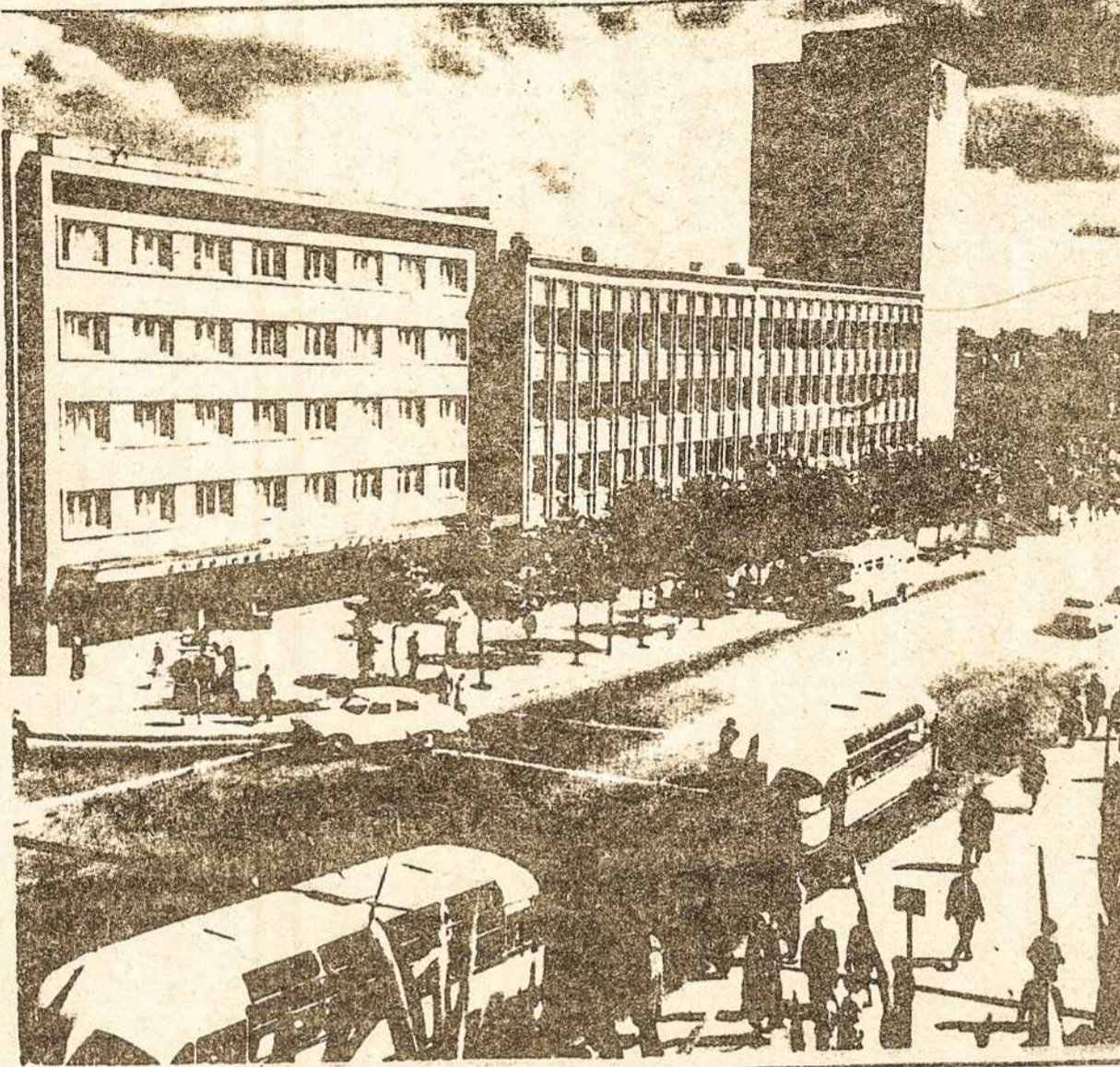
Prieš pat prez. Niksonui atvykstant Maskvon pernai metais, pašalintas iš Ukrainos komunistų partijos generalinio sekretoriaus kėdės Piotr Šekest. Jis tada buvęs priešingas Niksono apsilankymui, kurio norėjo Brežnevas. Šekestiui davė nereikšmingą, vieną iš 11 vicepirmininkų vietą Politbiure.

Dabar „Ukrainos Komunistas“ žurnalas parašė labai aštrų straipsnį prieš tą patį Šekestį. Puola jį už 1967 metais Kijeve jo išleistą (su partijos cenzūros leidimu) knygą: „Ukraina, mūsų sovietiškoji šalis“. Jis čia pasirodęs nukrypęs nuo partijos linijos, esąs nacionalistas nepalankus visų tautų susibroliavimu ir tt. ir tt.

Užsienio korespondentams Rusijoje atrodo, jog toks užsipuolimas vieno iš stambiųjų Rusijos komunistų gali būti audros ženklas. Galimas dalykas, kad jis ir kiti įtariamieji ukrainiečiai bus ištrūkūs pašalinti iš komunistų partijos.

Kremlius visada bijojo ukrainiečių tautinio susipratimo, nes juk jie yra pa-

KLAIPĖDA, Montės gatvė

ti didžiausia - 40 milijonų - tautinė mažuma. O jei ji dar susidėtų su kitomis mažumomis, tai galėtų rusams pridaryti daug bėdos. Tai ir imamasi dabar sunaikinti stipresnius ukrainiečių vadus. Tai, drauge, nieko gera nežada ir kitoms tautybėms Rusijoje.

S. PAULO:

Sklinda gandai, jog miesto Prefektas Ferraz nesutariaš su valstybės gubernatoriumi L. Natei ir kad tas esąs užsimojęs prefektą pašalinti.

Gubernatorius tai pavadino grynu blogos valios prasimanymu. Bet miesto tarybos vereadoriai tokiu gubernatoriaus paaiškinimu nepasitiki. Ir 15 iš 22 vereadorių, abiejų partijų vyrų, pasirašė pareiškimą, kad jie 100 procentų patenkinti prefekto Ferraz miesto valdymu ir jo nepaprastai geru tvarkymu. Ferraz esąs vienas geriausių prefektų kuriuos miestas yra turėjęs. Tuo raštu, atrodo, vereadoriai nori užkirsti kelią gubernatoriui prefektą pašalinti.

KISSINGERIS KALTINA

Naujorke prez. Niksono patikimiausias patarėjas, pravedęs taikos derybas su Š. Vietnamo komunistais, dabar juos kaltina už sistematišką ir cinišką laužymą taikos sutarties nuostatų.

KAMBODIJA

Tą kraštą labai terioja komunistai sukilėliai ir Š. Vietnamo kariuomenės Krašto valdžios kariuomenei nesiseka apginti savo miestus, ir yra didelis pavojus netekti sostinės Phnom Penh.

MEKSIKA IR KINIJA

Pasirašė prekybos sutartį trims milijonams dolerių.

IZRAELIS

Žydų valstybės vyriausybė turi vargo su savo piėčiais ir tie vargai kyla iš religijos.

Ištikimieji savo tikėjimui žydai jokiū būdu nenori leisti krikščionims platinti Izraelyje savo tikėjimą. O iš kitų kraštų čia atvykę žydai krikščionys nori savo brolius žydus patraukti prie Kristaus. Ypač uolus ir veiklus yra jaunimas, susibūręs į sąjūdį „Žydai už Kristų“. Tai buvusių hipių, narkotikų vartotojų, netikinčiųjų būreliai, kuriems įtikėjimas į Kristų padėjo išbristi iš nedorybių ir gyventi dorą, idealo persunktą gyvenimą. Ta laime jie nori perduoti ir Izraelio jaunimui ir suaugusiems.

Tai bent malonumas grįžti į S. Pauli Velykų vakarą!

LIETUVA

Sovietų Sąjungos ryšių ministerija išleido pašto ženklą Vilniaus 650 metų sukakčiai paminėti. Iš viso ligi šiol Lietuvai buvo skirti 22 pašto ženklai.

Šiaulių televizijos gamykla gamina aparatus spalvotajai televizijai ir spalvotos televizijos kilnojamas stotis.

Gudijoje, Pavalakės kaime šeimos etnografinį ansamblį įsteigė devynios dainininkės Kanėvičiūtės, seserys ir pusėsės, pasirodžiusios ne tik kaimuose, bet ir televizijoje. Gudijos lietuvių tarpe yra ir žymių audėjų.

Vengrų laikraštis „Utunik“ paskelbė Justino Marcinkevičiaus penkis eilėraščius.

Šiauliuose mirė kultūros istorikas Edmundas Laucevičius, laimėjęs Italijoje aukso medalį už veikalą „Popierius Lietuvoje XV-XVIII amžiais“.

Radviliškyje buvo surengtas mokslievių sukurtų filmų konkursas, kuriame dalyvavo 43 filmai, paskirta pereinamoji premija.

Tarptautinėje fotografijos parodoje Južoslavijoje, pagrindinį „Aukso akies“ medalį laimėjo kaunietis A. Macijauskas. Dalyvavo 200 menininkų iš 40 kraštų.

Rygos dailės muziejuje buvo dail. Stasio Krasausko 110 grafikos darbų paroda.

Vytautė Žilinskaitė laimėjo Maskvos satyrinio žurnalo „Krokodil“ 1972 m. premiją.

Vilniaus Viršuliškių ir Šeškinės rajonuose bus nauja gyvenvietė 100.000 vilniečių. Projekto autorė B. Kasperavičienė.

Vilniaus universiteto medicinos fakultetas dabar turi 27 profesorius ir mokslo daktarus, 98 docentus ir mokslų kandidatus. Neseniai įvyko konferencija fakulteto darbams ir tyrimams apžvelgti.

Lietuvos rašytojų sąjungą papildė ke turi nauji nariai – poetė Ona Miciūtė, kritikas Stasys Lipskis ir rašytojai broliai Petras ir Povilas Dirgelos.

Kauno P. Ziberto šilko audyklos literatūrinę premiją laimėjo jaunosios kartos rašytojas Leonidas Jacinevičius už knygą „Rūgštynių laukas“.

Šiomet Lietuvoje bus pastatyta 50 naujų tiltų ir viaduktų. Druskininkuose yra naujas 200 metrų tiltas per Nemuną, Trakų apylinkėje medinius tiltus į pilis pakeis naujas gelžbetoninis, 174 metrų ilgio.

Lietuvos hidrotechnikos ir melioracijos mokslinio tyrimo institutas, rašoma Lietuvos spaudoje, išrado krūmams, kelmams rauti, akmenims išversti ir seną kelio dangą ardyti mašiną, galinčią per metus nuvalyti 110 hektarų.

KAZIUKO PREKYMETIS

Vilniuje buvo labai išgarsėjusi „Kaziuko mugė“ arba prekymetis. Skautai ją pasigavo ir prigyde pirmiausiai Čikagoje, o kai ten tapo labai populiaru, tai pasklido po daugelį lietuvių kolonijų, kur tik yra lietuvių skautų ir skaučių. Dėdame šiame ML numeryje porą aprašymų ir nuotraukų pasigėrėti labai gražiu jaunimo ir jų tėvelių bei kitų vyresniųjų bendradarbiavimu ir jo vaisiais.

Mugei paruošti skautai darbuojasi iš-tisus metus, paaukvoja tūkstančius valandų išdirbinėdami lietuviško meno daiktus, taip susipažindami su mūsų tautos papročiais, naudingai praleisdami laiką ir išlavindami savo įvairius gabumus. Bū-tų didelė ir mūsų kolonijai palaima, jei jaunimo vadovai kaip nors sugebėtų pa-našią Kaziuko mugę ir pas mus įvesti.

LIETUVIAI
PASAULY

Senj. Vlado Žukausko ir Dalios Eidukaitės duetas

APIE KAZIUKO MUGES IŠ KERNAVĖS KUORO

Keturiolika metų — keturiolika Kaziuko Mugių! Sunku beatsimint pirmųjų mugių ruošą, darbelius, veidus ir pavardes tų, kurie atėjo kernavietėms į talką. Tačiau pačios pirmosios mugės nuotaika ir entuziazmas — nepamirštami.

Kaip, kas ir kada atnešė Kaziuko Mugės mintį Čikagos skautams, nebeprisimenu, bet 1958 m. žiemą, tik įsisteigusio Kernavės tunto posėdžiuose. Kaziuko mugę mums užminė tunt. v. s. H. Plaušinaitiene.

Nors labai mažai težinojom, kas tokioje mugeje vyksta, kokie rankdarbiai jai tipingi ir kaip juos padaryti, bet „mugiauti“ ruošėmės su didžiausiu noru: Vienintelę vilnietę mūsų tunte, sesę J. Krutulienę, apipylėme, klausimais, kuo ta tikroji Kaziuko Mugė Vilniuje pasižymėjo.

— Verbomis! — pasakė ji. — Kaziuko Muge žvėdo verbomis.

Na ir prasidėjo kernaviečių problemos: kaip tas verbas rišti? Kokias gėlytes joms vartoti? Kur jų gauti? Bet — skautė juk sumani ir išradinga. O tokių sesių Kernavėje netrūko. Idėjomis ir nagingumu ginkluotos sesės Kazė ir Laima greit atrado verbų rišimo paslaptis, ir I - je Kaziuko Mugėje kuklus Kernavės pavilijonas jau iš tikrųjų žydėjo puokštele verbų. Nuo tada verbos tapo tradiciniu Kernavės tunto gaminiu Kaziuko Mugėms. Tradicinis pasidare ir Kernavės Kuoras — paukštyčių aptarnaujama kavine, kuri pirmoji mugeje buvo išpuošta „voratinkliais ir vorais“ kaip dera „senos pilies bokštui“.

Praeities mugių nuotraukas besklaidant, labai kukluti atrodo Kernavės pavilijonas. Dar nėra čia šauniųjų medžio drožinių, imantrių paveikslų meniškų lėkščių ir dežučių. Verbos plonutes leles mažutes, visko nedaug. Tačiau tą

mugę ruošiant, vieno dalyko buvo su kaupu — entuziazmo!

Tas entuziazmas neatslūgo visą eilę metų. Iš tikrųjų Kaziuko Mugių ruošos nuotaika kilo aukštyn, kartu su vis didėjančiu Kernavės talkininkų būriu. Kernavės sesės tikrai gali didžiutis savo tėveliais ir daugeliu nagingų vadovų, kasmet kūrybingai talkinančių mugės ruošoje.

Keturiolikos mugių Kernavės talkininkams išvardinti neužtektų šio puslapio. Jiems visiems kernavietės šaukia trankų VALIO! Tačiau, vis dėl to, norisi pasididžiuoti meniškųjų Kernavės drožinių kūrėjais: J. ir D. Petkūnais, I. Traška ir Vyt. Kupcikevičium. Jų medinės grožybės jau kelinti metai praturtina Kernavės pavilijoną.

Už nuoširdžią šių metų mugės talką kernavietės dėkingos tėveliams: Butkui, Daukui, Kiudului, Lintakui, Lukui, Rudaičiui, Šadauskui, Vaičiaiui, Mamytėms, Burokienei, Rimavičienei, Vaičaitienei ir energingą sesę mugės ruošos vedėjai ir koordinatoriui sesei R. Chiapetai.

Ačiū virę, ačiū kepe.
Drožinėje, dažais tepę!
Ačiū jums už grybukus,
Kryžius ir paveikslukus,
Ir už jaučius riestaragius,
Už velniūkščius skeltanagius,
Visi dirbot nesurūgę,
Tai todėl pavyko Muge!

Kernavietė

Kaziuko Mugėje „Nerijos“ tunto tunt. s. I. Regienė su tunto sesėmis. Nuotr. V. Jasinevičiaus.

„LITUANICOS“ TUNTO MUGĖS FABRIKE

Kruopščiai ruoštoji tradicinė Kaziuko mugė jau praeities vieškelyje. Nors ir neįrikuojama į jokiais įprastines lietuviško gyvenimo apraiškas — nei tai suvažiavimas, nei sceninis dalykas, nei meno paroda — ši skautų šventė buvo patraukli, gausi rėmėjais ir svečiais. Gražios būta mugės, ir tikriausiai todėl, kad į ją įdeta daugiau širdies ir kruopštaus darbo, negu piniginio išskaičiavimo.

O jeigu netukit, nukeliaukime pasizvalgyti į netoliną praeitį, kada vyko tie nuostabieji mugės darbai. Vėduosi įus į Litanicos tunto „fabriką“. Netoli — 4346 So. Western Ave., kur plačiai iškirto lango reklama byloja, kad tai V. Vi spaustuvė. Vivj visi pažįstate: tai skautininkas V. Vijeikis, kuris dar 1954 metais, organizuodamas Skautams Remti Draugiją, išleistoje brošiūreleie susuko „Investuokime į mūsų jaunimą“.

Nukelta į 2 psl.

KOKIOS NESAMONĖS

Negalima turėti nieko prieš, jei kas nori pagerbti sau brangų asmenį, ar didvyrį, gyva ar mirusį. Bet pagerbimas gali virsti pasityčiojimu, ar stačiai nesamone, kai yra aiškiai pertempiamos stvagos

Turiu ant stalo kompozitoriaus Zigmo Aleksandravičiaus dainu RINKTINĖ. Pirmoji daina skirta Leninui pagerbti

Atsiminkime, jog tikras komunistas yra tikras bedievis. Jis nepripažįsta nemirtingos sielos. Žmogus jam, kaip ir kiekvienas kitas gyvis, miršta, supūva ir viskas baigta, išskyrus saujelę dulkių. O štai neva poetas V. Rudokas rašo tokią pagarbos „poeziją“.

„LENINAS REGI

Leninas regi, Leninas girdi, mūsų žingsnius jis palydi kaip gyvas, jaučiam jo valią, jaučiam jo širdį, plieno gausme ir šakelėj alyvos.“

Jei neva, protingas žmogus gali rašyti tokias grubias nesamones, tai taip ir galvoji ar jis yra tikras partijos viešpačių padlaržys, ar buvo priverstas tai žūt būt parašyti, ar tik norėjo gudriai pasišaipyti iš bedieviškojo komunizmo nesamoniui. Tai viena. O kita vertus, kokia turi būti partijos cenzorių išmintis, kad šitokią kvailą kūrinį leido išspausdinti ir net Lenino pagerbimui chorams dainuoti!

Valio neribotai komunistinio ateizmo paikybei. Valio visiems, kurie tokią „išmintį“ ir „poeziją“ praryja, kaip išalkusi žuvis sliėką su visu kabliuku.

J. Kidykas

PAŽINTI LIETUVĄ TOKIĄ, KOKIA JI YRA

Užsienio lietuviams skirtas Lietuvos viešpačių propagandinis laikraštukas GIMTASIS KRAŠTAS, laikas nuo laiko pasiskundžia, kad laisvojo pasaulio lietuvių spauda labai šykšti parašyt tiesa, apie pažangą sukomunistintoje tėvynėje, kad skelbia tikrai jos trūkumus ir juos net padidindama. Viename paskutinių mus pasiekusių numerių stambia užrašte kviečia: „PAŽINKITE LIETUVĄ TOKIĄ, KOKIA JI YRA“, kviečia

atvykti, patiems ją pamatyti ir įsitikinti, kad ten viskas gera, gražu.

Jei tai būtų rimtas rimtų žmonių kvietimas, būtų ko džiaugtis. Tikrai atsirastų ne šimtai, o tūkstančiai lietuvių, kurie su didžiausiu malonumu, ir su netuščiais kišeniais ir lagaminais keliautų pamatyti tos taip stebuklingai atsikūrusios ir bepažangėjančios Lietuvos.

Bet tas G.K. pakvietimas nėra rimtas ir jie tai žino. Jie žino, kad atvykusiems užsienio lietuviams valia apsigyventi tiktai moderniškame viešbučiu „Gintaro“ vardu pavadintame, šnipu ir elektroninių klausymosi įtaisų užminuotame „kalėjime“. Jie taip pat žino, kad keletą tūkstančių kilometrų keliavęs lietuvis, po 20, 30 ir daugiau metų, kaip nematęs Lietuvos, mielai pridėtų dar keletą dešimčių ir 200-300 kilometrų, kad galėtų aplankyti savo gimtinę, atiduot pagarbą tėvų kapams, ar pamatyti seną tėvą, motiną ligonį ligos patale, bet retam iš jų tetenka tokia malonė. Redaktoriai žino, kad jiems be ypatingo leidimo iš Vilniaus išvykti net į artimus Trakus negalima. Jiems žinoma, kad retam leidžiama apsigyventi pas gimines ar buvusius draugus. Jei, geriausiu atveju, nuvežami Kaunan, Palangon, ar į Druskininkus, ar Klaipėdon, tai irgi ne visi turistai, ir jie visada yra lydimi šnipų. Jiems yra žinoma, kad ne vienas turistas rizikuoja, ima taksi, ar randą kitą geradarį, kurs juos pavėžina provincijon. Daugeliui pasiseka. Kita ir sučiumpo policija, turi nemalonumų, o kaika paprašė tuojau iš Lietuvos išsikraustyti. Ar šitokiose sąlygose yra galima pažinti Lietuvą tokią, kokia ji yra? Taip galima: pažįstama, kad ji yra pavergta, kad tenai negali užsieniečiai laisvai keliauti, kur tinkami, nei gyventi negali net pas savo tėvus, išskyrus retas išimtis. Kai Lietuvos viešpačiai leis po Lietuvą taip keliauti, kaip čia komunistai ir nekomunistai keliauja po visą Braziliją, gyvena kur tik nori mėnesių mėnesius, tada Gimtojo Krašto kvietimas pažinti Lietuvą tokią, kokia ji yra, nebus veidmainiškas, nebus pūtimas dūmų į akis ir nebus pasityčiojimas iš gimtojo savo kampelio išsiilgusio, alkte išalkusio lietuvio, lietuvių, kurį, tartum šunelį priveda prie mėsos gabalo, bet neleidižia būti, o duoda tik palaižyti.

J.K.

Lietuvos konsulė p. Daudžvardienė lanko Kaziuko prekymetį Čikagoje.

KUN. LEONAS ZAREMBA, S.J., ATŠVENTĖ 25 IŲ METŲ KUNIGYSTĖS SUKAKTĮ

Kun. Leonas Zaremba, S.J. yra vienas iš jaunesniosios kilmės lietuvių jezuitų, besidarbuojančių savo tautiečių tarpe

Studijas pradėjo 1942 m. Lietuvoje įstodamas į Kauno kunigų seminariją. Vytauto Didžiojo universitete studijavo filosofiją

1944 m. vasarą artėjant bolševikams į Lietuvą, kaip ir daugumas Lietuvos jaunimo bei studentų, pasitraukė į Vokietiją. Daugumas jaunuolių vokiečių buvo pajungti dirbti karo pramonėje. Laimingesniems buvo pavykę įsibrauti į vieną kitą vokiečių mokyklą ir tęsti Lietuvoje pradetas studijas. 1944 m. rudenį Eichstaetto (Bavarijoje) kunigų seminarijoje atsirado 84 klierikai, jų tarpe ir Leonas Zaremba. Sie laimingieji svraitėliai buvo apsaugoti nuo priverstinio darbo ir karo baisenybių. Šioje seminarijoje Leonas Zaremba pradėjo teologijos studijas. 1945 m. pasibaigus karui ir išnykus jo baimei, atsirado galimybės vykti į Italiją ir tęsti teologijos studijas Romoje. Gan vėlyvą 1945 m. rudenį 20 klierikų iš Eichstaetto seminarijos vargais negalais pasiekė Romą. Čia gyvenimo sąlygos buvo labai vargingos ir tęsti studijas teko alkaniems. Visi atvykęsiai iš Vokietijos buvo prisiglaudę Pietų Amerikos kolegijos patalpose. Vieną kartą kard Pizzardo atvykęs aplankyti ir pamatęs kokiose sąlygose gyvenama nustebęs pasakė: „Stebiuosi, kad jūs visi neišmirete šitokiose sąlygose gyvendami.“

Kun. Leonas Zaremba, S.J. neturedamas ištaigingų gyvenimo sąlygų, su didžiausiu pasiryžimu tęsė studijas Romos Gregorianumo universitete, kurias 1946 m. baigė gaudamas teologijos licencijato laipsnį. 1948 m. vasario mėn. 21 d. Romoje Laterano bazilikoje buvo įšventintas kunigu. Pasiekęs savo tikslą pilnas užsidedimo skleisti Gerąją Naujieną žmonėms, su kitais penkiais lietuviams kunigais 1948 m. išvyko Čilen. Santiago katalikų universitete gilino teologijos studijas, dirbo dvejose Santiago parapijose ir vienus metus buvo katedros kapelionu. Pastebėjęs, kad daug lietuvių pabėgėlių, išblaškytų po visas pasaulio šalis, stokoja savųjų dvasios vadų, nutarė stoti į jezuitų ordiną ir dirbti tarp savųjų tautiečių. 1952 m. dar tebegyvendamas Čileje, įstojo į jezuitų ordiną. Atlikęs naujokyną, išvyko į Argentiją, kurioje gyvendamas dvejus metus kartojo teologiją. Vėliau persikėlė į Urugvajų ir du metus mokytojavo su Pranciškaus Ksavero kolegijoje, Tacuarembo. Buvo berniuku bendrabučio viršininku. 1958 m. atvyko į Čikagą. Lietuvių Jezuitų Centrą. Gyvendamas T.T. jezuitų vienuolyne, Leonas Zaremba buvo skiriamas įvairioms pareigoms. Gyvendamas Čikagoje turėjo progos susitikti su gausia Čikagos lietuvių bendruomene ir dirbti tarp savųjų tautiečių religinį bei tautinį darbą.

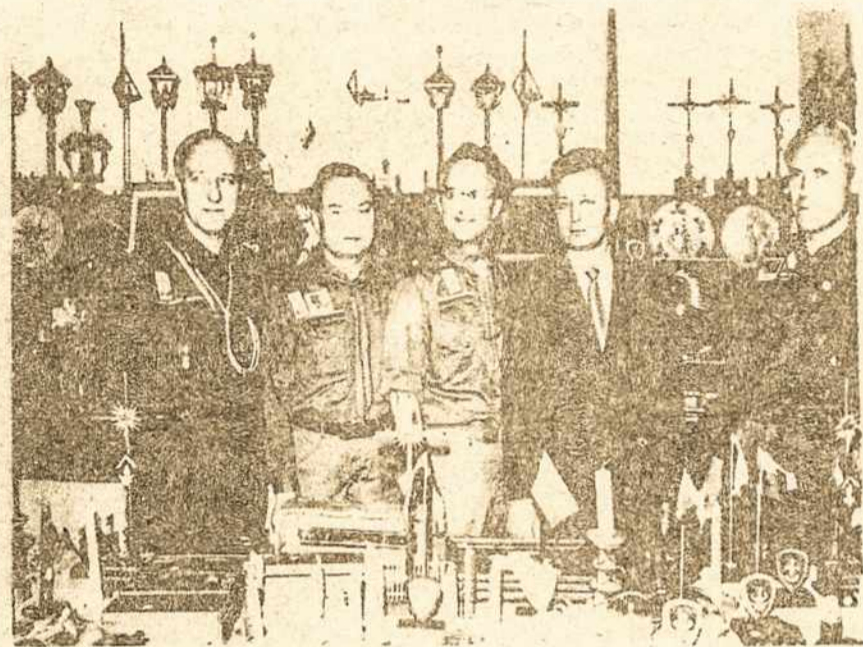
Kun. Leonas Zarembos, S.J., palyginus dar jauno jezuito nueitas kelias yra labai įvairūs ir įdomūs. Jis vienerius metus buvo Čikagos lietuvių jezuitų rezidencijos viršininko pagalbininku; vienerius metus vikaru lietuvių jezuitų parapijoje, Montrealyje; tris su puse metų klebonu lietuvių jezuitų parapijoje, Montevideo, Urugvajuje; vienerius metus lietuvių jezuitų vyresniuoju Sao Paulo, Brazilijoje; ketverius metus klebonu lietuvių jezuitų Aušros Vartų parapijoje, Montrealyje. Nuo 1972 m. vadovauja T.T. jezuitų religinei radijo valandelei. Yra vienas iš Jaunimo Centro Čikagoje direktoriaus pavaduotojų

SVETJHJAM!

APIE KAZIUKO MUGĘ 'iš 2 psi

Yra vėlus penktadienio vakaras. Spaustuves traukėjas nutilęs, bet susigūžę presai žiūri ir stebisi linksmai klegėnčiu būriu. Štai ir mūsų Vivi, akį primerkęs balansuoja koplytstulpį, lygina Rūpintojėlį. Tuntininkas ps. S. Miknaitis net kvapą užėmęs, o tas pokštinkas L. Ramanauskas neiškendžia ir šnabžda: „Vladai, ne tą akį primerkei“

„Lituanicos“ tunto vadai prie savo eksponatų

Kitoj kerčioj mikliai juda p. C. Geležiūno rankos, mandriu ornamentu puošdamos koplytėlės stogą, ir juda lūpos, gindamos žemaičio užpultą Suvalkijos garbę...

Popieriaus stirtų paunksmeje žaliasis jaunimas, jnikės kiton ruošon. Jų darbo ritmą vairina gimnazistiški posakiai ir kvatojimas. Nuskardejus per smarkiam juoko šūviui, pro lentynų tarpus jie meta slaptus žvilgsnius į darbų vedėją p. P. Baužį, ar šis neatskuba tramdyti jų jaunatviško entuziazmo. Šia proga malonu paminėti, kad Baužių šeima paaukojo 208 darbo valandas šiai tunto mugės ruošai.

Kitoje užstatėje rūkstančių pyptkių miškelis. Tai tevelių ir rėmėjų grandis, iš po kurių rankų byra lelijėlės, stogų žirgeliai, rankšluostinės, muzikos dėžutės — visa mūsų tautodaile. Kur beapsisuksi — verda darbas, kyla kryžiai ir kitos mugės pėkės

Tokie dalykai dėjosi Lituanicos „fabrike“ jau nuo spalio mėn. ankstyvo rudens ligi pat mugės išvakarių kiekvieną penktadienio vakarą. Darbams rinkosi vienetų vadovai, skautai, tėvai, tunto rėmėjai ir bičiuliai. Į talką buvo įsijungę apie 80 asmenų, paaukoję apie pusantro tūkstančio darbo valandų! Mugės ruošai vadovavo p. P. Baužys, s. v. A. Pocius ir s. L. Ramanauskas. Nagingoji Pocių šeima — visas penketukas — mugei atidirbo apie 150 valandų!

Tiesą pasakius, aš jus visai ne tam į Lituanicos mugės „fabriką“ nusivedžiau: darbo vaisius matėte didžiajame kermošiuje. Bet tikiu, kad pajutote darbo nuotaiką, kuri ten liejosi. Šie bendri suejimai prie darbo stalo, šalia pinigines paramos (kuri įgalina įsigyti žaidimo priemonių, pagerinti stovyklavietę ir t.t.) ugdo glaudesnį tėvų - vadovų - skautų bendravimą, kurio mes dažnai pasigendame. O čia valia valuzė išsikalbėti, išklausti tėvų pageidavimų, pasidalinti skautiškais rūpesčiais. Ar tuo nesuteikiame vieni kitiems didesnio pasitikėjimo ir nuotaikos ateities darbams?

Visiems mugės talkininkams, prisidėjusiems prie Kaziuko didžiojo darbo, nuoširdžiai skautiška Lituanicos skautų padėka.

Tunto koresp.

NUOMONĖS IR PASTABOS

LAIKAS REALIAI TVARKYTI

Ką konkrečiai reiktų daryti, kad galėtume realiai tvarkytis?

Pirmiausia mes, JAV lietuviai, turėtume stengtis sudaryti pasitarimams palankią atmosferą. Tam labai daug padėtų jeigu mes:

- a) neieškotume kaltininkų praeityje,
- b) nenorėtume visko vieni patys aprėbti,
- c) kalbėtume, aiškintumės kol susitarume,
- d) nekalbėtume už kitus be įgaliojimo, jų vardu nedarytume nutarimų,
- e) neleistume potvarkių kitiems tvarkyti,
- f) nerungtyniautume dėl pirmos, ar garbingiausios vietos -- jos nėra,
- g) neieškotume garbės veikloje, bet gerai atliktų darbų,
- h) prisimintume, kad

DR. ANTANAS BUTKUS

kiekvienas, kad ir menkiausias, bet gerai atliktas darbas yra daug svarbesnis už didžiausius pažadus,

i) išisaminintume, kad ne organizacijos forma, ar jos vardo skambumas svarbu, bet atsiiektinų tikslų realumas,

j) pasižadėtume remti ir didžiutis kitų lietuvių pozityviais darbais,

k) gerbtume kitaip galvojančius, jų neniekintume dėl jų įsitikinimų, bet stengtumėmės logiškais argumentais jų nuomonę pakeisti,

l) bendromis pastangomis stengtumės pakelti lietuviškos visuomenės bei kultūrinės veik-

los lygį iki tokio laipsnio, kad ir mūsų jaunosios kartos galėtų ta veikla su pagrindu didžiutis ir ją sąmoningai pasisavinti.

Tai tik dvylika visiems gerai žinomų (manopasakubomis surašytų) postulatų. Jų lengvai galėtume ir daugiau priskaičiuoti. Iš to, tiesa, naudos nebus, kol mes nepasiryšime į juos visų pirma pažiūrėti iš savo taško ir kol jų pirmiausiai neprisitaikinsime sau. Tą padarę ir truputėlį lūkterėję pastebėsime, kad ir kiti mūsų pavyzdžiu paseks. Ne veltui sakoma, kad žodis tik paskatina, o pavyzdžiai patraukia!

BRAZINSKŲ BYLA VĖL ATIDĖTA

Kovo 22 d. buvo tęsiamas Brazinskių bylos svarstymas. Turkų žinių agentūra "Anadolu" praneša, kad Sovietų Rusijos Vyr. Prokuroras neįvykdęs Ankaros Antrojo Kriminalinių Bylų Teismo reikalavimo apklausti Brazinskių įvykdyto lėktuvo pagrobimo liudinikus.

Į tai atsakydamas Sovietų Rusijos Prokuroras raštu pranešė, kad jis tokio reikalavimo negalės išpildyti, nes nusikaltimas įvykęs jų pačių teritorinėje erdvėje.

Kada Sovietų Rusijos Aukščiausio Prokuroro laiškas buvo paskelbtas, tai vienas iš kaltinamuosius ginančių advokatų, Celai Yardimci, pareiškė, kad Sovietų Rusija neišpildė reikalavimo pasekoje viensališ-

kų išvedžiojimų ir kad toks elgesys yra priešingas tarptautinei teisei ir ir Turkijos teismams.

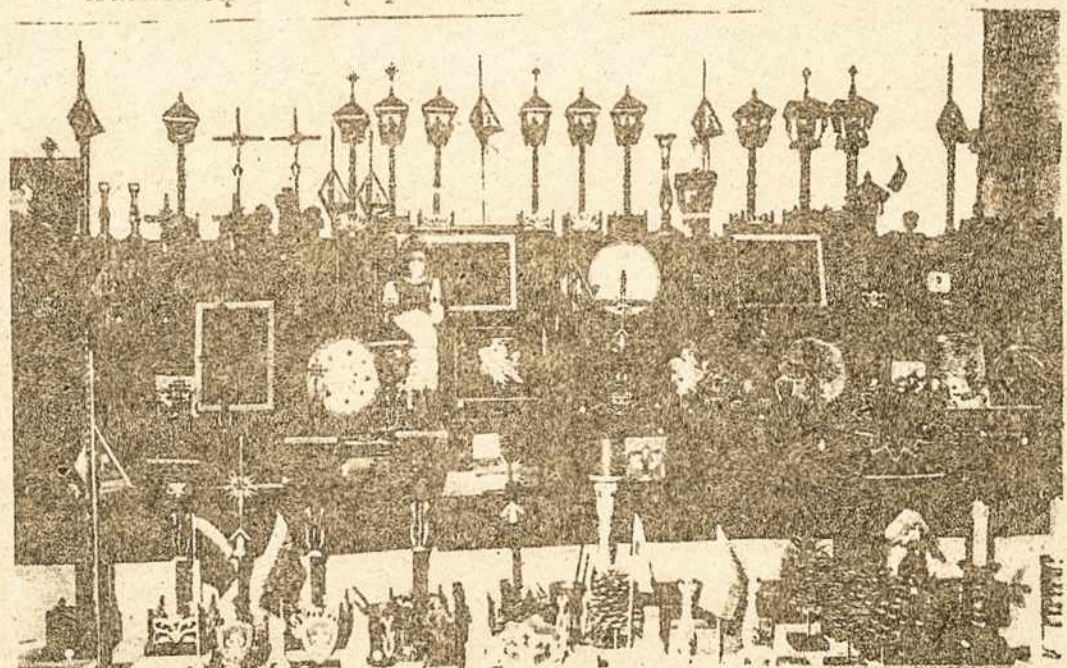
Advokatas Arif Čavdar paprašė, kad investigacija būtų pratęsta ir kartu pastebėjo, kad Sovietų Sąjungos Prokuroro atsakymas yra įžeidimas Turkijos teismams. Tad šitie faktai turėtų būti priimti dėmesin. Arif Čavdar tarp kitko pareiškė, kad Brazinskių esą lietuvių didvyriai ir davė keltą ištraukų iš J.A. Valskybių Kongrese 65 kongresmanų ir 21 senatoriaus pasakytų kalbų pabrėždamas, kad "šie asmenys nėra rusai ir todėl jie negali būti taikomi Rusijai nusikalte.

Advokatas Arif Čavdar pateikė teismui daugiau dokumentų kartų pareiškda-

mas, kad visi Sovietų prisūsti dokumentai esą melagingi, todėl prašė jo klientus paleisti.

Turkų Prokuroras pareiškė, kad "akivaizdoje tos aplinkybės, kad gavimas pareiškimų apklausinėjimo keliu buvo atmestas. Trebzo Teismui nusiųsti pareiškimai turėtų būti laikomi pakankamais."

Antras Aukštasis Kriminalinių Bylų Teismas nusprendė, kad jie turėtų būti laikomi pakankamais kartu su pareiškimais gautais parengiamajam tardyme ir kad suinteresuotosios pusės turėtų peržiūrėti ir advokatai paruošti savo išvadas paremtas faktais ir kad bylos nagrinėjimas atidedamas kitai datai.

Jaunystės = Aidas =

Žaidimo tvarka

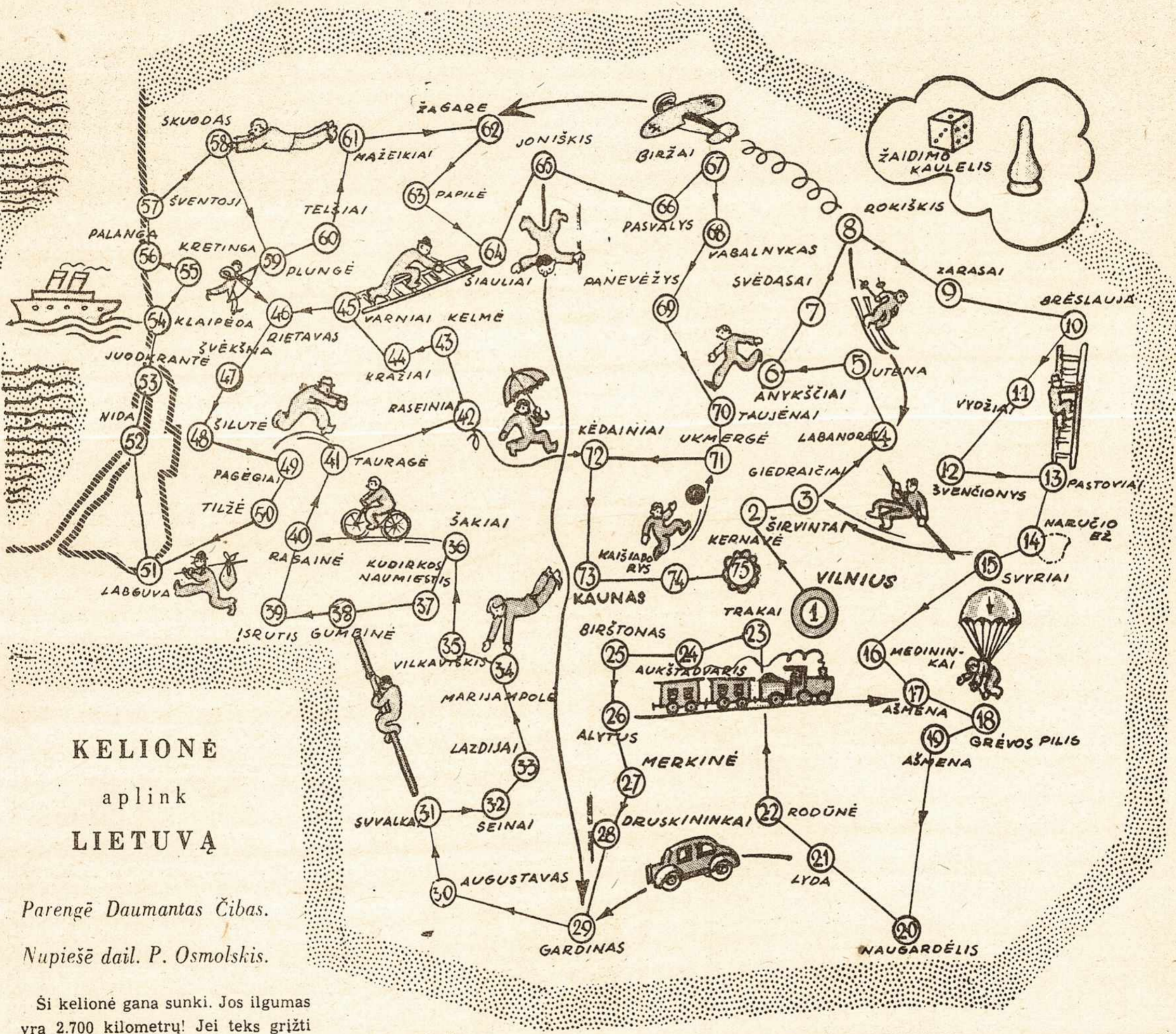
Žaisti galima vienam, dviem, trimis ar keturiems žaidikams. Kiekvienas pasirenka kitokios spalvos kuokelę. Įsigykime ar pasidirkime vieną šešiašonę kaladėlę (vadinamą "kauliuką") su taškučiais nuo 1 iki 6.

Meskim ją ant stalo ir žiūrėkim, kiek taškučių yra viršutiniame šone. Kiek taškų atsivers, tiek miestų nukeliausime. Pav., jei atsivers 4, tai pradėję keliauti iš Vilniaus, sustosime Labanore. Po to meta kitas ir sustoja tame mieste, kurį parodo atsivertusių taškų skaičius. Ir taip toliau visi meta iš eilės ir keliauja.

Jei keliaujant pasitaikys sustoti mieste, kurio ratuke įrašyti skaičiai: 6, 8, 13, 15, 21, 26, 31, 36, 39, 42, 45,

49, 54, 59, 61, 65, 73 ir 74, tai darykite, kas piešinėliu nurodyta. Pav., iš 6 pereinama į 70, iš 8 lėktuvu skrendama į 62, bet jei kitas bus lėktuvu išskridęs, tai slidėmis teks grįžti į 4, nes tada nėra kuo skristi. Iš 26 teks traukiniu grįžti į 17. Iš 15 galima parašiotu į 18, bet jei tuo pat metu kitas bus parašiotu išskridęs, tai teks lazda nušokti į 3. 54 išplaukia laivu į pasaulį, vadinasi, iš žaidimo pasitraukia. Baisiausi skaičiai yra 65 ir 73, nes iš 65 reikia nukristi į 29, o iš 73 nukristi į 34.

Ką daryti kituose skaičiuose, žaidėjai lengvai patys susiras žemėlapyje. Kelionės pradžia yra Vilniuje. Pabaiga — Kernavėje.

KELIONĖ aplink LIETUVĄ

Parengė Daumantas Čibas.

Nupiešė dail. P. Osmolskis.

Ši kelionė gana sunki. Jos ilgumas yra 2.700 kilometrų! Jei teks grįžti atgal ir vėl iš naujo keliauti, tai ji dar pailgės.

Laikykimės!

VINCAS PIETARIS

ALGIMANTAS

A. NYKA NILIŪNAS

MOTINOS DAINA

Mano motina dainavo dainą:
Jos akyse plaukė laivas.
Aš pasirėmiau aukštai ant stiebo,
Ir daina iššaknijo širdyje.

Mano môtina dainavo dainą:
Jos akyse skrido paukštis,
Ir didžiulis ažuolas, kovojantis su vėjais,
Paslėpė tą paukštį sutemoj.

Mano motina dainavo dainą:
Jos akyse krito lapai,
Ir daina, ir veidrodis prieš langą
Buvo pilnas lapų ir rudens.

M
MŪSŲ LIETUVA
11 pažiesiems

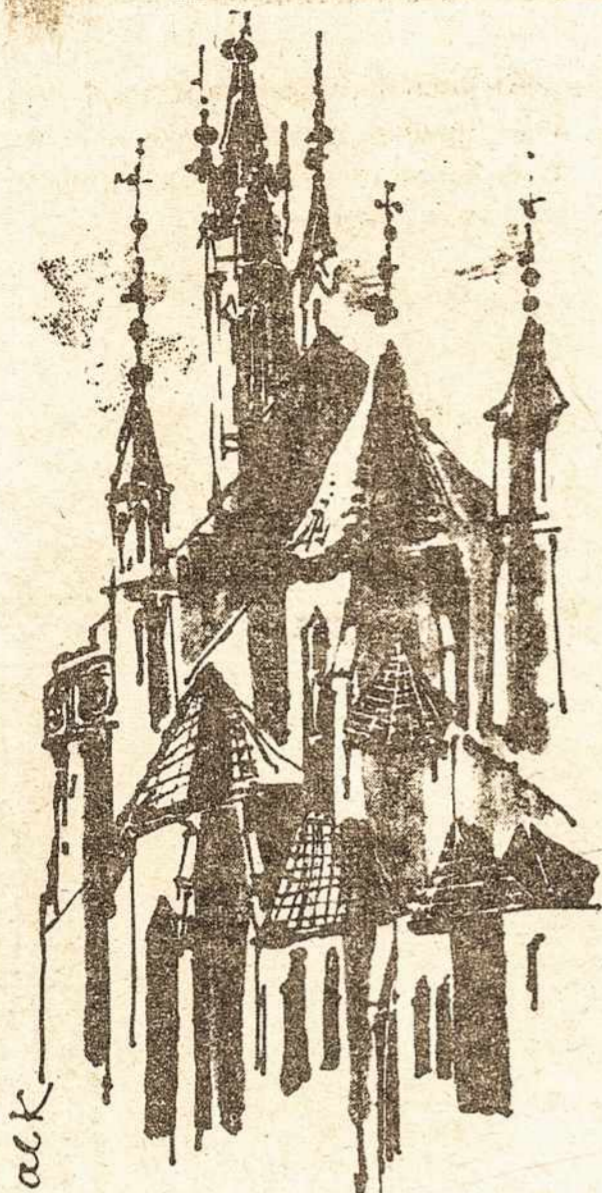

galvėlis pūkų."

Šeduviškiai ruošdamiesi miegoti sako: "Važiuosim į Miegėnų miestelį".

— Kai vienas žemaitis atsidūsta, kitas sako: "Ar toli vežimas pargriuvo?"

— Kai kas daug kalba, ar apkalba kitus, žemaičiai sako: "Ko čia murmi kaip avelė, uodegon įkirpta?"

A. KURASKAS

LIETUVIŲ TAUTOSAKA

— Koks iš lopšio, toks į grabą (karstą).
— Koks vilks gimė, toks ir karš (baigs amžių).

DRAMBLIO MIRTIS

Lankytojas (į zoologijos sargą) — Kodėl jūs toks liūdnas?
Sargas: — Mūsų didžiausias dramblys padvėsė.

Lankytojas: — Tur būt, ji labai mylėjote?

Sargas: — O, ne! Bet įsivaiz-

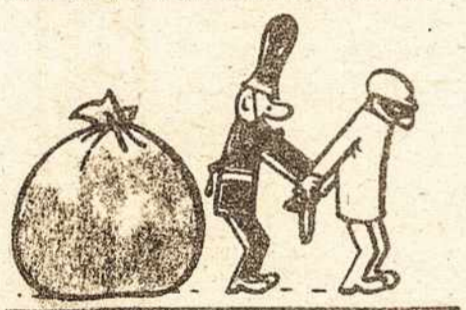
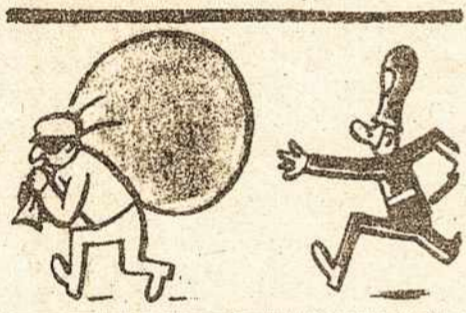
duok, kokią didžiulę duobę aš turėsiu iškasti jo palaidojimui.

GEGUTĘ PAMĖGDŽIOJA

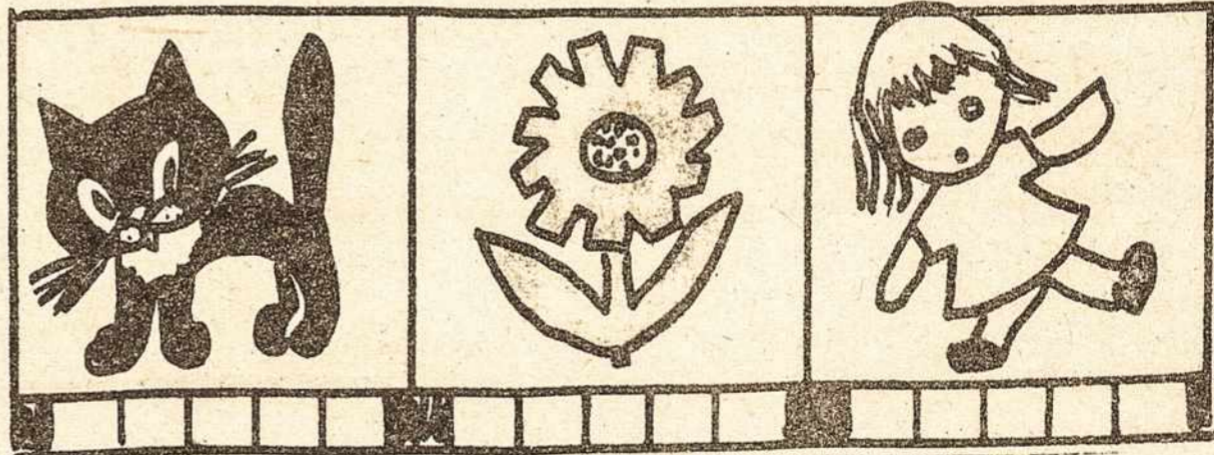
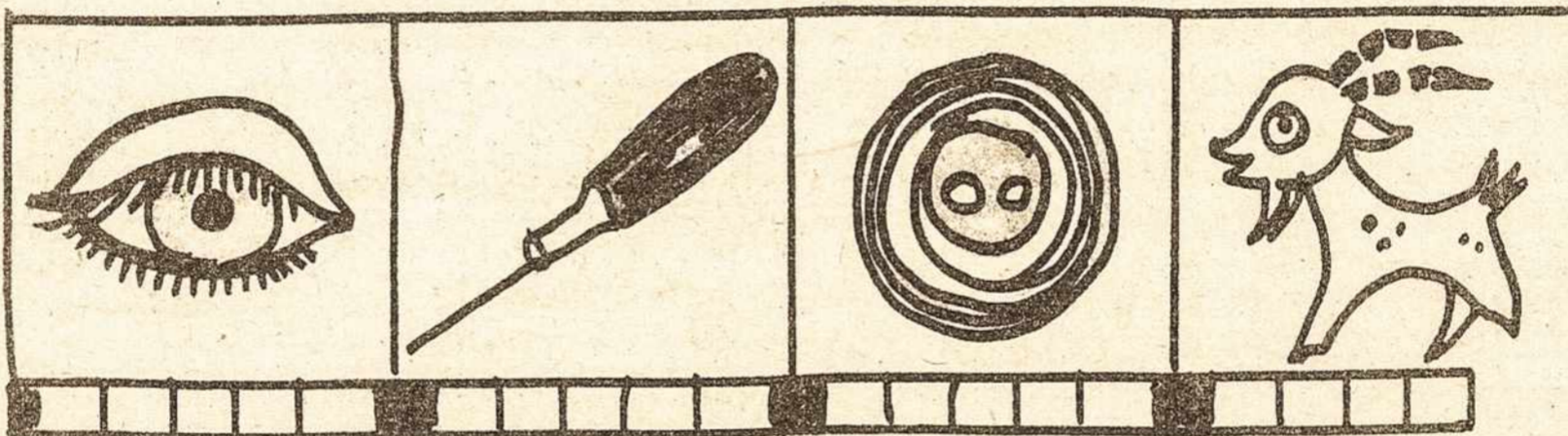
— Suvalkiečiai: "Kukū, kukū! Paduškėlė pūkų. Negulėčiau aš viena, kad seselė būtų."

Radviliškiečiai: "Kukū! Pa-

Kiek šiuose žodžiuose garsų? Paimk pieštuką ir, tardamas kiekvieną garsą, užbrauk po vieną langelį. Tada suskaičiuok.

MANDAGUMAS

IRUTĖ IR KĖSTUTIS

D. BASTYS

LITERATŪRA - DAILE - MOKSLAS

LEIDINIAI APIE LIETUVOS VIETOVES

Lietuvoje vis daugėja populiarių knygų ir knygelių, kuriose skaitytojai supažindinami su atitinkamais miestais, rajonais, upėmis ar ištisomis krašto sritimis. Viena pirmųjų tokių knygelių buvo apie Vilnių, parašyta seno žurnalisto, jau Sibirą praėjusio Vinco Uždavinio. Ji pasirodė dar ypač piktais laikais, ir autorius yra už ją gavęs nemaža velnių. Bet palaipsniui tokių leidinių daugėjo: susilaukė apie save knygų ar knygelių Kaunas, Šiauliai, Panevėžys ir daugelis kitų vietovių. Č. Kudaba yra išleisdinęs Nemunui skirtą monografijokę, pavadintą "Kur Nemunas teka". Tas pats entuziastiškasis Č. Kudaba dabar išleisdino naują arti 150 puslapių savo knygą "Kalvotoji žemaitija". Kaip ir kiti tokio pobūdžio leidiniai, šis irgi gerokai iliustruotas (kai kurios iliustracijos net spalvotos).

Aišku, tokie leidiniai, kaip sakoma, turi nemažos pažintinės reikšmės. Juk labai gera, kad lietuviai gali susipažinti su savo miestais ir apskritai su kraštu. Šiek tiek istorijos, geografijos, kultūros istorijos — visa tai išeina į naudą skaitytojui. Net sakytume, kad ir perteikimas tų visų žinių populiaria forma galėtų būti palankiai vertinamas. Gera turėti mokslines monografijas, kokia yra, pavyzdžiui, apie Vilnių (prof. J. Jurginio ir kitų), ar apie Lietuvos pilis, bet populiarius leidiniai, tur būt, plačiau pasklinda, pasiekia, taip sakant, liaudį. Sakoma, kad žmonės dabar jau įpratę ir turi sąlygas daugiau važinėti. Tai štai važiuoji iš Šiaulių į Panevėžį ar į Kauną jau iš anksto iš knygutės susipažinęs, ką ten rasi, ką pamatysi, tai ir važiavimas turi būti įdomesnis ir naudingesnis. Žinai žymesnio pastato istoriją, žinai, kur gyveno kuris nors labiau pasireiškęs žmogus. Tų knygutėlių autoriai ir leidykla, tur būt, nori, kad taip pirkėjų ir skaitytojų būtų žiūrima.

Bet kai įsigiliname, tai matyti, kad tos knygutės vis dėlto paruoštos ypatin-

gu būdu. Štai vartome tą Č. Kudabos parašytą "Kalvotoji žemaitija". Kurios tik vietovės aprašymą skaitysi, užtiksi vis šiek tiek geografinių duomenų, žymiai daugiau istorijos, net kai kur su smulkmenomis. Štai židikai. Platokai papasakota apie rašytoją M. Pečkauskaitę-Šatrijos Raganą. Iš tikro visa pusė straipsnelio apie tą vietovę kaip tik paskirta šiai rašytojai. Nurodyta, ką ji židikuose parašė, kaip ją žmonės prisimena, pasakojama apie jos įsteigtąją mokyklą, net cituojami jos laiška. Arba štai Skuodas. Vėl žiupsnis istorijos duomenų, suminėta net, ką apie tą miestą rašė M. Valančius. Arba Salantai.

Deja, tų vietovių istorijoje paprastai yra vis tarpas — nutylimi nepriklausomybės laikai su visais jų pasiekimais. Apie tuos laikus užsimenama šen ten tik tiek, kiek jie būna susiję su koku šiandieniniam režimui brangiu įvykiu ar leistinu minėti žmogum. Pavyzdžiui, Kulių aprašyme nemaža vietos paskirta Butku Juzei ir išdrįsta pasakyti, kada jis sėdėjo kalėjime (1926-1927). Bet partijai rūpinčios sužymėtos visos smulkmenos. Keliuose, pasirodo, 1914 m. streikavo lentpiūvės darbininkai, 1918-1919 m. buvo susiorganizavęs revoliucinis komitetas, nepriklausomybės laikais buvusi komunistų partijos kuopelė, po šio karo žuvo bent keturi komunistai. Plungėje 1919-1920

V. Meškinas — šeimos portretas Studija pastele; laimėjo pirmą premiją Australijos lietuvių meno paradoje.

m. dirbo komunistas V. Rekašius. Į Salantus kažkada buvusi užklydusi Lenino redaguotoji "Iskra", o 1918-1919 m. veikęs valsčiaus revoliucinis komitetas. Kur tik buvo koks nors bolševikams palankus sujudėjimas, viskas suregistruota. Taigi tie leidiniai, skirti žmonėms geriau susipažinti su savo kraštu, turi ir kitą uždavinį: skelbti partijos istorijos smulkmenas. Gal tos knygelės dabar su tokio pamėgimu rašomos ir leidžiamos kaip tik dėl to, kad vykdo tą antrąjį uždavinį.

Ne, "Kalvotoji žemaitija" šia prasme nėra jokia išimtis. Štai verskime to paties Č. Kudabos parašytą "Kur Nemunas teka". Be kita ko, Nemuno monografiją yra parašęs jau svetur gyvendamas prof. S. Kolupaila. Kudabos yra siauresnė. Bet ir jis nemaža paberia skaitytojams žinių apie Nemuną ir panemunes, aišku, ir tokių, kurių nepanaudojo S. Kolupaila. Bet ir vėl rūpestingai suregistruota, kur mokėsi P. Cvirka, kur pastatytas paminklas V. Grybui, kurias panemunės vietas buvo apėmęs 1936 m. ūkininkų streikas, kada Alytuje buvo įkurta tarybų valdžia. Nepriklausomybės laikai išnykę ir iš panemunės vietovių.

Tokios yra visos tos knygelės apie Lietuvos vietas vien su šiokiomis tokiais nukrypimais nuo bendros linijos. Štai 1968 m. buvo išleistas stambokas arti pustrėčio šimto puslapių informacinis leidinys apie Kauną, paruoštas S. Abrausko, V. Černecko ir A. Gulbinskienės. Jame keletas puslapių skirta ir nepriklausomybės laikams. Bet vaizdas tuose puslapiuose nupieštas neigiamas. Miesto statyba vykusį chaotiškai. Priemiesčiai skendėję purve ir skurde. Pramonė merdėjusi. Mokslo ir kultūros temai paskirta keliolika abejingų eilučių. Vita kita — revoliucinis judėjimas, 1920 m. Panemunės kareivių sukilimas, streikai.

Sovietiniams laikams iškelti paskirta jau daug puslapių.

Žinoma, Kaunas — dide-

M A S T Y M A S

ROMUALDAS KISIELIUS

Kol kovosim už laisvę ir tiesą,
kol gaivinsim Jos aukuro šviesą,
tol išliks laiko žingsniuos gyva
panemunės laukų Lietuva.

Nes lietuvis be laisvės nerimsta,
jo širdy naujos viltys vis gimsta.
Su buitim neviltes iškankinta
jis vis neša gyvybės žibintą...

Per audras, per vilnis į rytojų
tiesias pėdos pavargusių kojų.
O daina, lyg gaivina krūtine:
Dėl tavęs, dėl tavęs, mes tėvyne!

Šiandien tapom iliuzijų žmonės,
kad išliktų mūs laisvės svajonės,
kad pražystų tau laisvės gėlės,
ten žaliųjų laukų pakelė...

lis, todėl jame yra kur sukurtis ir rodyti sovietinių laikų nuopelnus, kurie daug gražiau atrodo, kai nemini nepriklausomybės laikų. Mažesnėse vietovėse kartais pritrūksta revoliucinių net ir smulkmenų, ką liudija Č. Kudabos "Kalvotoji žemaitija". Kai kur, pasirodo, niekas neatsitiko, kas būtų įdomu partijai — negimė nei nemirė joks komunistas, nebuvo pagrindininkų ar slapty susirinkimų.

(k. ar.)

RAIDŽIŲ RINKTINĖS

VERGIJOS KRYŽKELIUOSE

STEFANIJA RŪKIENĖ.

Vytautas Volertas, PRAGARO VYRESNYSIS, romanas, laimėjęs premiją 1970 metais, 273 psl., 27 kr. Vaizduojamas dabartinės Lietuvos kaimo gyvenimas, gražiai atpasakota, netikėta pabaiga.

Danutė Brazytė-Bindokienė, VIENA PASAULYJE, 241 psl., 27 kr. Už savo pirmąjį veikalą MIESTE NE-SAUGU gavo premiją, patraukė jaunesniuosius skaitytojus.

Karolė Pažeraitė, ANAPILIO PAPĖDĖJE, 280 psl., 27 kr., romanas iš Nepriklausomybės pradžios, Kaip visi autorės veikalai, švelnus, lyrinis aprašymas.

Antanas Maceina, DIDIEJI DABARTIES KLAUSIMAI, 327 psl., 27 kr. filosofinis-teologinis veikalas „Krikščionis gyvenime“ serijos nr. 6.

Gabija, ANTROJI PROZA, 128 psl., 8 kr. trijų autorių trumpųjų veikalų rinkinys - Landsbergio, Meiko, Lėto.

Vysk. Motiejus Valančius, VAIKŲ KNYGELĖ, 155 psl. 10 kr. Malonūs atpasakojimai iš pereito šimtmečio, tapę lietuvių literatūros klasiku.

Stepas Zobarskas, DOLERIS IŠ PITSBURGO, 57 psl. 4 kr. Dvi apysakos vaikams, lengvos skaityti, iliustruotos.

Nelė Mazblaitė, MĖNUO VADINAMAS MEDAUS, 220 psl. Romanas, pasakojimas apie vieno žmogaus širdį.

François Mauriac, GYVAČIŲ LIZDAS, vertimas iš prancūzų kalbos (Le Noeud des Vipères), 282 psl. Stiprus romanas apie užnuodintą dvasios paslaptis.

KELIONĖ SIBIRO UPĖMIS BARŽOS

Kitame baržos kampe susigrupavę žemaičiai: Stupeliai, Vizgirdos, Jasinskiai, Bacerskiai, Svilai, Rūdžiūnai, Buterlevičiai, Geležiniai ir Tamošauskai. Jų šeimos nebuvo išardytos. Vyrų atskyrimas nuo šeimų buvo išspręstas dar Lietuvoje bylas sudarant. Tada buvo nutarta, kurie yra pavojingesni sovietinei santvarkai ir už tai turi mirti.

Šalia grupelė Lietuvos žydėlių šeimų. Jų vyrai irgi nuvaryti koncentracijos stovyklosna.

Visų valstybių ir kultūrinių tautų mokslininkai ir gydytojai rūpinasi žmonių sveikata. Tai buvo ir yra aktualiausias tautų ir žmonių giminės išlikimo reikalas. Kalėjimai taip pat turi gydytojus, kurie rūpinasi kalinių sveikata. Kodėl dabar nėra nė vieno sovietinio gydytojo, kuris rūpintųsi tremtinių sveikatos reikalais? Pagaliau tegu nesirūpina suaugusiais „prasikaltėliais“, kurie yra tiek kalti, kad gyvena savo protėvių žemėje ir ją mylėjo. Tas okupantui, žinoma, nepatiko, bet tremiamųjų turtas tai tikrai patiko, nes buvo grobiamas su malonumu. Gal nepatiko kad Baltijos šalių žmonės kultūringesni už „matuškos“ gyventojus? Stebint pravažiuojamąsias vietas, tikrai atrodo, kad jie atsilikę nuo vakaru valstybių šimtu metų.

Niekaip negalima suprasti, kodėl nesirūpinama, vaikų sveikata. Juk tai visų tautų ir valstybių ateities pagrindas. Gydytojų esama, bet tūkstantinėms tremtinių minioms nedavė nė vieno. Juk iš vaikų išaugtų sveiki ir stiprūs šalies piliečiai, kurie būtų naudingi ir sovietinei valstybei. Pagaliau ir vergai turi būti sveiki ir tvirti, jei norima iš jų turėti „darmavos“ darbo jėgas.

PETRAS BABICKAS

TĖVYNĖ

Manęs klausia dažnai, kur aš gimęs.
Kur tas kraštas: RYTAI, VAKARAI?
Aš šypsau si visiem dėlei savo likimo
Ir jiems rodos, kad man čia gerai.

Manęs klausia dažnai, ar turtinga
Ji – Tėvynė benamio bausia?
Atsakau: Visa žemė ten auksu man žvilga
Žydrumoj kritalinio dangaus.

Manęs klausia dažnai, kur sugrižtum,
Jei tėvynė paliks pavergta?
Aš linksmai jiems veidan nusijuokiu, nors plyšta
Man iš skausmo širdis sužeista.

O kai dingsta viltis paskutinė,
Kai visur tik klasta ir kančia, –
Aš, prispaudęs rankas prie krūtinės,
Vėl prisiekiu: Tėvynė, tu – čia!

MŪSŲ
KŪRĖJAI

Petras Babickas, gyvenęs Rio de Janeiro, š. metais švenčia 70 metų amžiaus.

Sunkiai serga penkerių metų Tamošauskų berniukas. Norėtume jam padėti ir kur nors surasti gydytoją. Pradėjau lakstyti po baržą, klausinėti žmonių ir ieškoti tremiamo gydytojo. Mūsų baidoke gydytojo nesuradau, o jis būtinai reikalingas, nes greta manęs labai dejuoja sunkiai susirgusi senutė. Nors ir beviltiška mūsų būklė, bet niekas nenori mirti.

Bevaikštinėdama pasmerktųjų minioje sužinojau kad greta stovinčioje baržoje yra lietuvis gydytojas. Paprašiau sargybinių, kad leistu man nueiti į aną baržą. Leido. Abi baržos buvo sujungtos permetamomis lentomis, kurios atstojo lieptą. Nuėjusi susiradau jauną lietuvių gydytoją, kurį parsivedžiau pas mūsų ligonius. Apžiūrėjo senutę ir serganti berniuką, davė kokių vaistų, ir po vizito sergantiems pasidarė geriau. Padėkojome, ir gydytojas sugrįžo į savo „laivą“ Tai gi turim savo bendro likimo lietuvių gydytoją. Žinome, kad jis visada stengsis sergantiems padėti, tik visa bėda kad jis neturi vaistų. Et kam gi pasmerktiems vaistai. Be vaistų greičiau išmirs liaudies priešai ir komunistinė imperija bus saugesnė!

Aš irgi blogai jaučiuosi. Gal kalta aplinkuma, o gal tas lakstymas ir rūpinimasis sergančiais. Bandau savo maišą plačiau išskleisti ir rengiuosi pailsėti Atsigulu, bet per visą naktį blaškausi ir negaliu užmigti. Labai skauda galva, krūtine, ir jaučiu, kad turiu daug karščio. Ryta geri žmonės ir man parvedė tą patį daktarą. Pamatavo temperatūrą pasiklausė ir nustatė aštrų gripą. Tuojau man davė vieną tablete ir padejavo, kad neturi vaistų. Pajuokavo, kad vakar ląksčiau ir rūpinasi kitais, o dabar ir pati sugriuvau. Gydytojas rimtai priminė, kad mums negalima dabar sirgti, ir palinkėjo greitai pasveikti.

Daktaro apsilankymas paveikė raminančiai o tablete numušė temperatūrą. Panorau miego, kiek patsnaudžiau, išprakitavau ir pasidarė lengviau Taip sirgdama praleidau visa diena, ir sulaukiau nuostabios Sibiro nakties. Sėdžiu ant savo maišo, žiūriu į viską apatiškai ir stengiuosi nieko negalvoti Tačiau įkyrios mintys vistiek neduoda ramybės. Ka tik sutemo. Laukiu, kad danguje žvaigždėlės sužibėtu ir pašviestų mums skurdaus ir nežinomo likimo kelyje kuriame mes visi atsidūrėme ir sėdim tarytum ubageliai prie savųjų maišelių. Nyksta ir vidinė jėga, kuri taip neseniai dar mus stiprino, ugdė viltį ir pasiryžimą išlikti. Gal ir jos pritaria komunistinei bestijai. Ne Dangus negali pritarti tokiam žiauriam ir baistam terorui.

Labai greitai pasirodė aušra. Nespėjo sutemti ir jau aušta.

Teisingai gydytojas priminė, kad mums negalima sirgti. Ir aš galvojau, kad reikia būt stipriems, nes sergančiais niekas nesirūpina ir ligonims nėra jokios globos. Rimtai apsigai – tai jau tikrai neišliksi gyvas išmes tave į dumblinę Obės vandenį. Reikia laikytis nes dar yra šiek tiek tokios vilties, o ją žadina prasidėjęs karas. Tikime, kad vokiečiai sunaikins komunistų ir mus išvaduos. Ar šiaip vergija, ar taip vergija Kultūringesnei tautai gal ir vergauti bus geriau. O gal leis ir savo tėvynėn sugrižti? Rusai veža suėmę tūkstančius nekaltų žmonių, kad į mūsų sodybas atgabentų būrius kolonistų ir kad Lietuvos žemė liktu be lietuvių.

Štai nubėgo į viršų dvi jaunutės uniformuotos gimnazistės. Tai Lionė Juodvalkytė ir Aldona Lukoševičiūtė. Jos yra artimos draugės, nes iš tos pačios Zarasų gimnazijos. Jas sieja amžius, bendra galvosena, skaudus likimas, nežinoma ateitis ir tokia netolima ir miela praeitis. Viskas ju taip greitai prarasta, staiga išplėtos iš mokyklos suolo, dabar bijo nustoti ir artimos draugystės. Čia pat ir ju motinos. B. a.

A. KURAUŠKAS

ROMO KALANTOS SAVAITĖ

VLIKas skelbia 1973 m. gegužės 14-21 d. ROMO KALANTOS SAVAITĖ, kuri skiriama Lietuvos laisvei atiduotos didžios aukos metinei sukaččiai minėti.

Vyriausio Lietuvos Išlaisvinimo Komiteto siūlomoji programa ruošiamiems ROMO KALANTOS SAVAITĖS minėjimams gegužės 14-21 d.d.

Vliko Informacijų Agentūra ELTA pasirūpina išleisti autentišką Kalantos nuotrauką (pernai Elta ją buvo paskolinusi "Times" žurnalui, iš kurio kai kurie lietuvių laikraščiai buvo ją persispausdinę, kuri, kaip tautinė relikvija, turėtų būti kiekvienoje lietuvių šeimoje. Kalantos paveikslą reikėtų išigyti kiekvienam jaunuoliui, pradedant pačiu jauniausiu. Todėl:

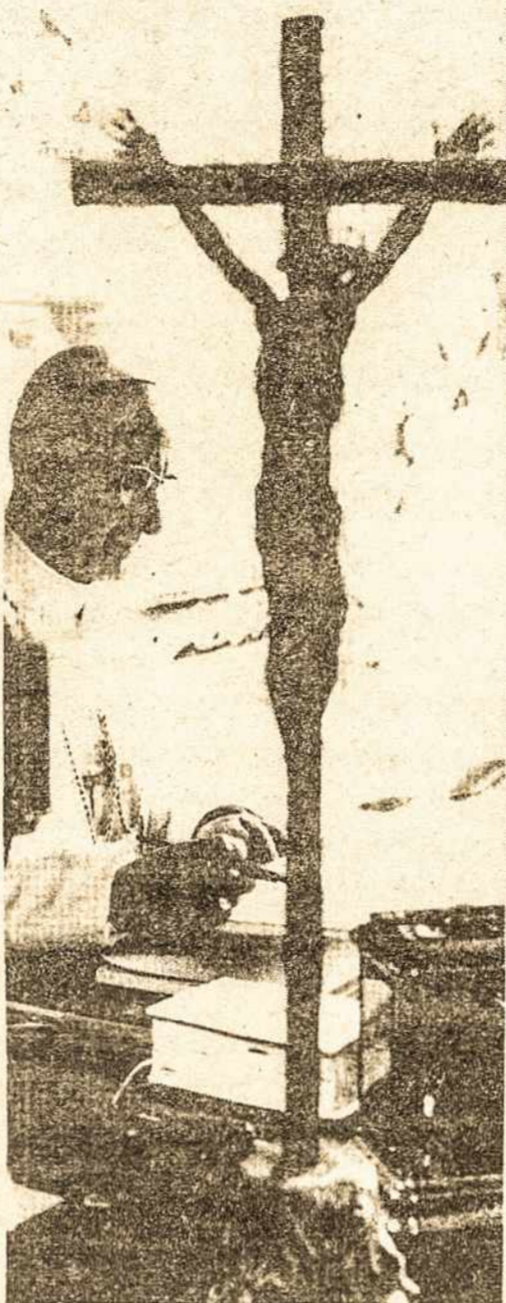
* Visų lituanistinių mokyklų ir jaunimo organizacijų vadovybės prašomos pasirūpinti atitinkamu paveikslų kiekiu, kad juos galėtų gauti visi mokiniai ar organizacijų nariai;

* Lietuviai pasistengia paveikslais ir 1972 m. Kaune įvykusių didžiųjų demonstracijų aprašymais aprūpinti savo kolonijos kitataučių spaudą, televiziją, radiją ir kt. institucijas;

* Visose lietuvių kolonijose ruošiamos demonstracijos prieš sovietus ir reikalaujama Lietuvai laisvės. Į demonstracijas kviečiamos ir kitų tautų organizacijos, ypač pabaltiečiai;

* Visose bažnyčiose laikomos specialios pamaldos ir turimais Kalantos paveikslais aprūpinami pamaldų dalyviai.

Todėl visi ir visos lietuviai - lietuvės kviečiami iš anksto apsirūpinti Kalantos paveikslais. Tuojau siųskite užsakymus ir po vieną dolerį už paveikslą jo gamybos ir persiuntimo išlaidoms padengti. Rašykite šiuo adresu: ELTA, 29 West 57th St., 12 fl., New York, N.Y. 10019, USA. (E)

**DIEVO SŪNUS
SAVE PAAUKO-
JO UŽ MUS.
MES GI LINKĖ
VISUS, IR DIEVA,
AUKOT SAVO
KAPRIZAMS
PATENKINTI.**

Jau ateina iš kitų kraštų laikraščių iškarpu, laiškų net iš Lietuvos. Visur labai apgailimà tokia netikėta ir tragiška mūsų mylimo Velionio mirtis, reiškiamą užuojauta Lietuvos jėzuitams, rūpinamasi, kad beužims jo darbo vietą. Ir mums labai kniečia, nejaugi ta proga neatsirastų nei vienas jaunuolis laisvajame pasaulyje, kad ir S. Pauilyje, kuris užsidegtų T. Jono Bružiko pavyzdžiu pašvesti visą savo jauną gyvenimą Dievo garbei ir lietuvių dvasios labui?

A.A. DIDYSIS MISIJONIERIUS TĖV. JONAS BRUŽIKAS, S.J.

Misijonierius T. Joną Bružiką S.J. pažinojo visi lietuviai. Nebuvo Lietuvoje vietelės, kurioje jis būtų neapsilankęs.

T. Jonas Bružikas, S.J. buvo uolus misijonierius, geras kunigas. Dievas jį buvo išrinkęs dideliems darbams. Skelbdamas Dievo žodį, skleidamas ir žadindamas tarpusavio meilę, jis patraukdavo prie savęs daugybę žmonių. T. Bružiko pasirodymas Lietuvos parapijose, sukeldavo kaimiečiuose ypatingą susidomėjimą, o jis pats jiems darydavo didelį įspūdį. Greit po plačiąją apylinkę pasklisdavo žinia, kad Didysis Misijonierius atvyko. Žmonių susirinkdavo minia. Jis sakydavo jiems pamokslus iš širdies, paprasčiausiais ir kaimiečiams suprantamais žodžiais. Būdavo nepaprastai susikaupęs, nuoširdus ir paprastas. Jo pamokymai ir nurodymai buvo labai gyvenimiški ir kiekvienam lengvai suprantami. Išties dieną sakęs pamokslus, iki vidurnakčio išsėdėdavo klausykloje.

1944 m. vasarą su bėgančiais nuo bolševikų savo tautiečiais, T. Bružikas kartu su jais pasitraukė į Vokietiją. Karo išblaškytus lietuvius po visą platų pasaulį jis aplankė po kelis kartus praveddamas jiems misijas, guosdamas juos svetimuose kraštuose ir teikdamas viltį sugrįžti į laisvą Lietuvą. T. Bružikas visą laiką tikėjo greitu tėvynės išsilaisvinimu ir turėjo viltį jį sugrįžti. Tik ką pasibaigus antrajam pasauliniam karui, vieno jėzuitų provincijolo buvo kviečiamas į Ameriką, kurioje jis būtų neturėjęs jokių rūpesčių ir vargų. Provincijolui atsakė, kad tol neplauksias, iki neaplankys visas savo tautiečių stovyklas ir neaplankys visas savo tautiečių stovyklas ir neapraves misijų. Tokių lankytinų vietų turįs virš šimto, todėl užtruksias virš metų. Gal per tą laiką išsiriš ir į tėvynę grįžimo klausimas. Meilė savo likimo brolių, bendri su jais vargai ir kentėjimai, rišo jį tampriausiais ryšiais. Kada sakydavo pamokslus savo tautiečiams, jo veidas nušvisdavo kažkokių nežemišku ramumu ir pasitikėjimu Dievo apvaizda.

1946 m. šv. Tėvas Misijonierius Tėv. Jonui Bružikui, S.J. atsiuntė ypatingą pagyrimo ir padėkos laišką už jo darbą lietuvių pabėgėlių tarpe.

1940 m. okupavus Lietuvą bolševikams, T. Bružikas, kad ir su didžiausiais trukdymais, dar pravedė keturiolika misijų. Prieš pradėdamas kurioj nors parapijoj misijas atsiklausdavo liaudies, kuri bolševikmečiu buvo labai mėgiama, ar nori misijų. Štai kaip jis pats aprašo pradžią misijų Sasnavoje: „Dabar viską sprendžia liaudis, taigi laisvai pasisakykite, kurie norite misijų ir kurie nenorite. Pakelkite rankas, kurie norite, kad Sasnavoj būtų misijos. Miškas rankų. Nuleiskite. Dabar pakelkite rankas, kurie nenorite kad Sasnavoj būtų misijos. Nė vienos rankos. Reiškia, liaudis nori kad misijos būtų, dėlto, remdamasis liaudies valia, skelbiu penkių dienų šv. misijas. „Vos misijoms pasibaigus buvo bolševikų suimtas ir Marijampolės kalėjime išlaikytas 10 mėnesių, kol 1941 m. birželio mėn., prasidėjus karui su vokiečiais, iš kalėjimo išsilaisvino. Būdamas kalėjime slapta atlikinėjo religines pratybas su kaliniais.

Kad Tėv. Bružikas buvo Didysis Misijonierius ir žmones patraukdavo savo pusėn, mums sako daviniai: 1951 m. pradžioje nuvykęs į Montevideo, Uruguay, atnašavo pirmąsias Mišias, kurias atsilankė vos 30-40 žmonių. Jis nenusiminė. Savaitės bėgyje pradėjo lankyti šeimas, sakyti pamokslus per radiją ir rašyti laikraščiuose. Už kelių mėn., per Velykas, prie šv. Komunijos priėjo 120 žmonių. Vėliau buvo pravesotos dviejų savaitių misijos, kuriose dalyvavo jau 400 lietuvių. Birželio mėn. Dievo Kūno šventės eisenoje jau virš 600 žmonių.

Atrodo, kad T. Bružikas buvo laimingas visą savo gyvenimą. Vesdamas misijas mokė žmones neapkęsti nuodėmės. Pats suprato pasaulio tuštybę ir visuomet pasitikėjo Dievo valia. Buvo nepaprastai jautrus. Besakant pamokslus, jo akys labai dažnai patvindavo ašaromis. Matydamas savo tautiečių nedalią, dažnai sakydavo, kad skausmas drasko jo širdį. Jis žengė drąsiai per gyvenimą su savo likimo broliais kovodamas už Kristaus karalystę ir laisvą, nepriklausomą Lietuvą. Visą savo gyvenimą praleido apaštalaudamas tarp savųjų tautiečių. Ypatingai pasižymėjo giliu tikėjimu, klusnumu Dievo valiai ir savo luomo pareigų pildymu. Jo širdyje viešpatavo didžiausia ramybė ir laimė. Šios dorybės kaip tik veda žmogų į šventumą.

G. V.

Iš sovietinės keptuvės

Ko laukia?

Žydas jau kelintą dieną vaikšto su gėlių puokšte ties komunistų partijos centrine Prahėje. Pažįstamas praeivis klausia:

— Ko gi lauki su šiomis gėlėmis?

— O ko gi nori, kad laukčiau? Laukiu amerikiečių!

— Ar tau galvoj negerai? Juk prieš kiek laiko lygiai taip pat laukei rusų!

— O ką? Ar jie neatėjo?

Dialogas

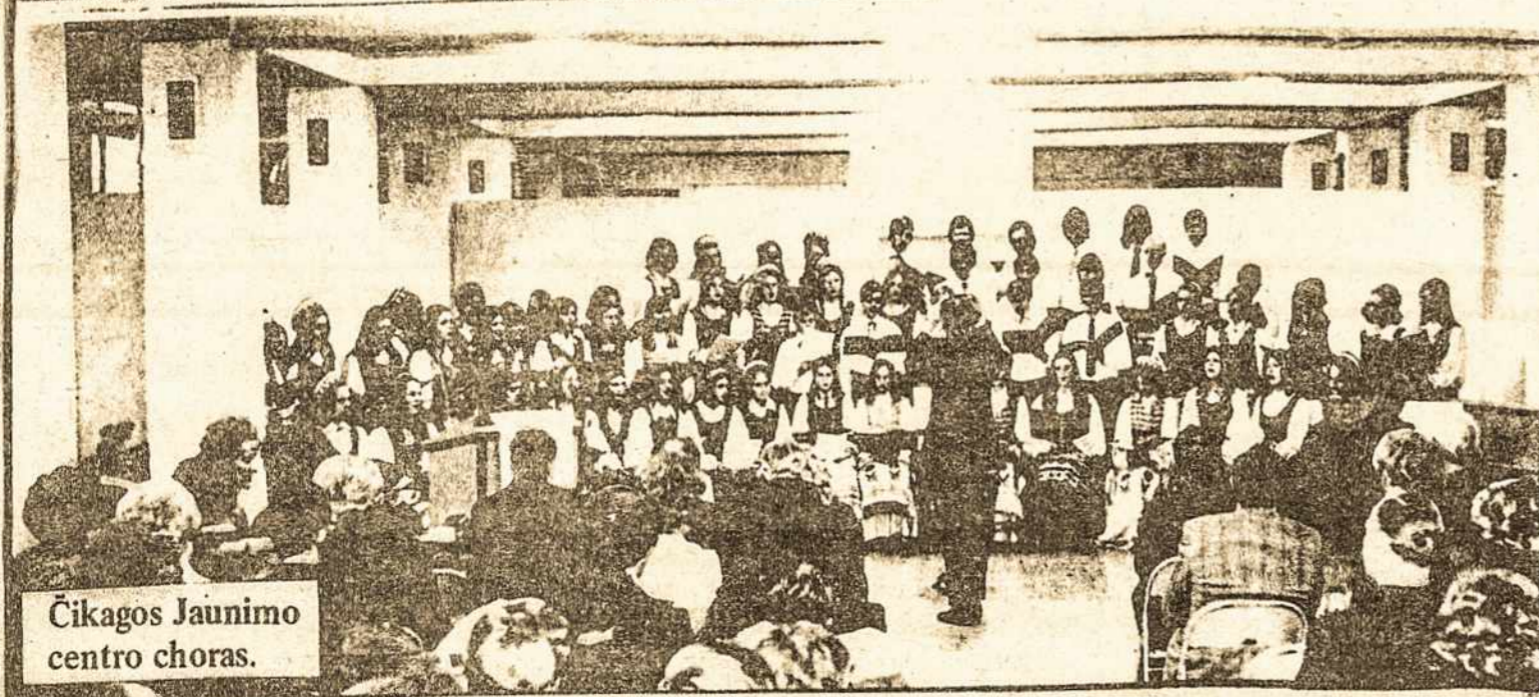
Kartą rusas susiginčijo su amerikiečiu dėl gumos — kas gamina geresnę rūšį. Sako amerikietis:

— Mūsų gamybos automobilis atsitrenkė į medį ir subyrėjo į gabalus, o padangos atlankė.

— O pas mus, — sako rusas, — kartą iššoko žmogus per tardymus iš ketvirto aukšto ir ištiško, o kaliošai liko sveiki.

Iš „Darbininkas“ š.m. vasario.

Partijos kalbėtojas užtikrino:
— Netrukus, brangūs draugai, visos kapitalistinės valstybės taps komunistinėmis.
Balsas iš klausytojų tarpo:
— O iš ko tada pirkime kviečių?

Čikagos Jaunimo centro choras.

MŪSŲ ŽINIOS

BR. LIET. BENDRUOMENĖ

Per šių metų sausio - kovo mėnesius ji susėpė tris suvargusias šeimas (V. Ema, Casa Verde ir V. Anastácio) bei medicinos studentę Leokadiją Aleknavičiūtę, išleidama tūkstantį (1.000) kruzeirų.

Pinigus aukojo: Kaz. Skorupskis 15 kr. J. Dimša 30, T. Jėzuitai 30 kr. Aldona Valavičiūtė 90 kr. p. Aleknavičiūtės rėmėjų būrelio nariai: Magdalena ir Aleksas Vinkšnaičiai 100 kr. VI. St. Steponaičių šeima 100 kr., N.N. 450 kr. ir po 60 kr. J. Dimša, A. Valavičiūtė, bei T. Jėzuitai.

Jonas Dimša
Br. L. Bendr. Kasininkas

M.L. redakcijoje yra laiškas iš Lietuvos p. KAZIMIERUI ČESONIUI gyvenančiam V. Ignes, prie Estrada V. Ema.

MINĖSIME MOTINOS DIENĄ

Lietuvių Sąjungos-Aliança Valdyba kviečia savo narius, draugus ir visus mums prijauniančius lietuvius dalyvauti

MOTINOS DIENOS MINĖJIME
Š.m. gegužės mėn. 20 dieną, sekmadienį, 13 valandą, R. Lituânia 67 salėje.

Programoje: meninė dalis, sveikinimai, dainos ir muzika. Po programos sąjungiečių moterų skaniai pagaminti pietūs, gėlių dovanėlės motinoms ir tradicinis laimės bandymas vertingoms Motinos dienai skirtoms dovanoms.

Pagerbkim motinas apsilankydami į šį minėjimą.

Įėjimo bilietus užsisakyti iš anksto telefonais 93-5470, arba tiesiog Sąjungos-Aliança būstinėje trečiadieniais nuo 20 valandos, R. Lituânia, 67.

SVEČIAS IŠ ARGENTINOS

Per Velykas Sanpaulyje lankėsi svečias iš Argentinos, Petras Ratkevičius su žmona ir vaiku. Jis čia turi ištėkėjusią seserį Veroniką, kuri dažnai vaidina 5-me televizijos kanale kaip Viktorija Bonelli, kalbėdama pusiau ispaniškai, pusiau braziliskai.

AUSROS choro nariai susitarė aukoti šv. mišias už motinas gegužės 13 dieną šv. Kazimiero koplyčioje ir per jas pagiedoti naujasias lietuviškas mišias.

Ta pačia proga bus pasimelsta i Nekalčiausią Mariją už Lietuvą ir atnaujintas Jos Širdžiai mūsų tautos paaukojimo aktas.

Dalyvaukim ko gausiau.

ATSIPRAŠOME

jei kam pasiuntėme lapelį užsimokėti už „Mūsų Lietuvos“ praėjusius metus, nors Jūs jau buvote užsimokėję. Taip atsitiko, nes užmokėjimas nebuvo atžymėtas prenumeratorių kartotekoje.

Administracija.

ZELINA

ŠVENTKELIONĖ. Kaip anksčiau, taip ir šįmet, mūsų tėvynės broliai ir sesės yra reikalingi pagalbos ir maldų. Dėl to šv. Juozapo vyrų Brolija ruošia tradicinę kelionę į Dievo Motinos Aparcidos šventovę gegužės 20.

Kas tik nori ir gali yra kviečiami dalyvauti. Organizacijos prašomos nepamiršti savo vėliavų. Pakeliui ir per šv. Mišias bus giedamos lietuviškos giesmės.

Autobusai išvažiuoja iš Vila Zelinos, iš Vila Prudentes ir iš Casa Verdės 6 val. ryto. Bilietai gaunami Vila Zelinoje, pas Vyrų Brolijos valdybos narius, Casa Verdėje pas Jurgį Matelionį, Vila Prudentėje pas brolius Stankūnus ir pas Brolijos pirmininką Motiejų Tamaliūną tel. 274.0784.

Rengėjai.

Balandžio 29, per Atvelykį, šv. Juozapo Vyrų Brolija užsako Vila Zelinoje metines šv. Mišias už a.a. kun. Benediktą Sugintą, 11 val. ryto, ir kviečia lietuvius pasimelsti už šviesios atminties vėlionį, mūsų bažnyčios statytoją.

III JAUNIMO KONGRESO RUOŠA

Balandžio 13 neformaliame susirinkime

me dalyvavo 10 asmenų, kurie sustatė reikalavimus III Pasaulio lietuvių jaunimo kongreso, įvyksiančio Brazilijoje ir Argentinoje 1975 metų pabaigoje, studijų savaitei ir stovyklai vietos reikalavimus. Šie reikalavimai jau pasiūsti Argentinos jaunimui.

Kaip buvo V PALKo studijų savaitės-stovyklų sutarta, kuris kraštas ras palankesnes sąlygas, pas tą vyks studijų savaitė arba stovykla. Tikimasi jau apytikres datas ir įvykių planus turėti prieš IV Pasaulio Lietuvių Bendruomenės seimą š.m. rugsėjo pradžioje.

Sekantis posėdis gegužės 11 d., penktadienį, 20 val. Jaunimo namuose. Kas domisi, kviečiamas dalyvauti.

BL BENDRUOMENĖS ŽINIOS

BLB Tarybos posėdyje valdybos vicepirmininkas kun. Pr. Gavėnas pranešė, kad BLB Jaunimo komisijos vedėjas kun. H. Šulcas, pereinamais metais JAV-se ir kitur rinkęs Brazilijos jaunimui stipendijas, į BLB stipendijų fondą įdeda CR\$13.878. Iš šių pinigų apie 600-0 kr. bus išmokama per metus stipendijas gavusiems

Baltiečių parodos dienos jau galutinai miesto turizmo įstaigos patvirtintos. Ji įvyks Praça Roosevelt, nuo liepos 6 iki 15 dienos.

Norintieji stipendijomis pasinaudoti, gali kreiptis į kun. Šulcą.

MIRĖ

Balandžio mėn. 22 d. **JEORGE MASYS** gimęs 1899 m. lapkr. 5 d. Leliūnų valsč. Utenos apskr. į Braziliją atvyko 1929 metais. Palaidotas Lapos kap. Mišios 7 dienos bus balandžio 30 d. 20 v. V. Zelinos bažnyčioje. Palieka sūnų Joną dukterį Aldoną gyvenančią Kanadoj, žentą, marčią ir anūkus.

Balandžio 20 mirė a.a. **MAGDALENA SKYSTIMAITĖ-RUTKAUSKIENĖ**, sulaukusi 93 m. amžiaus. Palaidota Morumbi kapinėse. Ji turėjo 16 vaikų. Liko gyvi 2 sūnūs ir 3 dukterys, 15 anūkų ir 13 proanūkų. Gyveno pas dukterį V. Cachoeirinha.

Sekmos dienos mišios bus 26 bal. 19 valandą šv. Kazimiero koplyčioje.

Taip pat balandžio pradžioje mirė a.a. **PETRAS MAKUŠKA**, gyvenęs Zelinoje. Liko du sūnūs ir duktė ir 3 anūkai.

Sausio 30 d. mirė a.a. **KONSTANTAS REINYS**. Anksčiau jis gyveno Porto Alėgre, o paskutiniu metu pas brolių V. Granada, S. Paulo.

GIMĖ

Zenaidė ir Algirdas Jovaišai š.m. vasario 24 d. susilaukė dukters Vivianės. Sveikiname laiminguosius tėvus ir jų senelius Marę ir Viktorą Jovaišus, M. Lietuvos skaitytojus, gyv. Chora Menino, Santana priemiestyje.

LIETUVIS GYDYTOJAS

Dr. ANTANAS ŠIAULYS

Chirurgija, neurologija, kiti.

R. dos Trilhas, nr 1822
Moóca. Tel. 92-39-91

VISO PASAULIO LIETUVIŲ MALDOS DIENA

Religijos ir tikinčiųjų persekiojimas Lietuvoj vyksta visu smarkumu. Tačiau nežiūrint tokios priespaudos, lietuvių tautos ryžtas, atgauti religijos ir tautos laisvę, nemažėja. Tai liudija Vilniaus arkivyskupijos 47 kunigų raštas Brežnevui, prašant laisvės katalikų spaudai, kunigų seminarijai ir teisės kunigams laisvai atlikti savo pareigas.

17.000 tikinčiųjų lietuvių peticijos įteikimas Jungtinių Tautų Sekretoriui Kurt Waldheim, kurioj jie prašo sustabdyti religijos persekiojimą Lietuvoj, Romo Kalantos ir kitų trijų lietuvių atidavimas savo gyvybės, rodo kokia milžiniška dvasia ir pasiryžimu lietuvių gina savo tikėjimą ir tautos laisvę.

Dabartinė Lietuvos religinė padėtis yra labai sunki. Kartais ji atrodo beviltiška, žiūrint į reikalą vien tik žmogiškomis akimis. Tačiau pas Dievą nieko nėra negalima. Prisiminkime tik Šv. Rašto žodžius: kiekvienas, kurs prašo, gaus; kas ieško randa, o beldžiančiam atidaroma (Luk. 11, 10). Pasitikėkime maldos galia.

Kasmet gegužės 13 dieną yra minimas lietuvių tautos pasiaukojimas Nekalčiausiai Marijos Širdžiai. Ši diena yra viso pasaulio lietuvių Maldos ir Atgailos diena už Lietuvą.

Todėl kviečiame visus lietuvius katalikus gegužės 13 dieną pakartoti pasiaukojimą Nekalčiausiai Marijos Širdžiai pavedant Jau mūsų kenčiančią tautą.

Tebūnie Gegužės 13 dienos maldos sutartinis viso pasaulio lietuvių tyros širdies šauksmas į dangiškąjį Tėvą, kad vėl būtų grąžinta Lietuvai religinė ir tautinė laisvė.

Su tikra pagarba

Kun. Albertas Kontautas
ALRK Kunigų Vienybės
Centro Valdybos Pirmininkas

PAKRIKŠTIJO

Per Velykas Birutė ir Balys Tubeliai pakrikštijo antrąjį savo vaiką Kazį, Šv. Kazimiero koplyčioje. Krikšto sakramento apeigas atliko senas jų pažįstamas, kun. J. Šeškevičius. Krikšte dalyvavo visa Tubelių ir Jurgelevičių giminė ir kiti prieteliai.

Istorinės vertės nuotraukų iš V. PAL Kongreso galima užsisakyti pas PALKo Finansų K-to išdininką J. Bagdžių bei V. Zelinos klebonijoje.

MŪSU
LIETUVA

NOSSA LITUANIA
Caixa Postal. 4421
01000 São Paulo, ESP
*
Diretor Responsável
DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO
Redator Jonas Kidykas

METINĖ PRENUMERATA: 30 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 150 kr.: Paskiro numerio kaina: 60 centavų. Užuojaus ir sveikinimai nuo 10 kr., pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija.

Straipsnių ir korespondencijas redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Nenaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiskia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spaudinamas antradienį. Todėl vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai įteiktini neveliau, kaip iki pirmadienio pietų.